

เทศน์อบรมพระก่อนปาฏิโมกข์ ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๒๖

กิเลสไม่เคยลดอำนาจ

ปกครองหมู่เพื่อน มาไม่รู้ภาษาภาษาก็มี อย่างวันนี้ก็มาขอเลือด ๆ (รับบริจาคโลหิต) มันก็สะดุดจิตนะ มันอะไรกัน ที่ถูกเราควรจะทราบไว้ก่อนเรื่องราวอย่างนี้ นี่ทำไมโผล่เข้ามาแล้วถึงทราบ นี่ก็เป็นเหตุให้คิดเหมือนกันนะ มันจะข้างหน้าข้างหลังไปละนะนี่นะ กำลังแข่งละ เรื่องเกี่ยวกับวัตถุการก่อสร้างก็เหมือนกันมันจะข้างหน้าข้างหลังไปเรื่อย ๆ นี่เข้มงวดกวดขันเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อหัวใจพระแท้ๆ ทำไมจิตใจมักเถลไถลอยู่เรื่อยๆ ประกาศตัวเองให้เห็นๆ มันไม่อยู่ในความพอเหมาะพอดี อย่างนั้นพอเป็นไปพออาศัยไม่ถือเป็นสาระสำคัญอะไรนัก ฟังแต่ว่าปัจจัยๆ แต่เรื่องจิตใจเป็นของสำคัญมากทีเดียว ต้องให้มีสมาธิแน่นอยู่ตลอดเวลา นี่มันจะเหลวแล้วนะ

พระมามาก มาจากไหนต่อไหน มันจะกิดจะขวางเข้าไปเรื่อยๆ แล้ว ขวางก็ขวางธรรมนั้นแหละ กิเลสตัวมีอำนาจมาตั้งเดิมอยู่แล้วในหัวใจมันลดอำนาจเมื่อไร ไม่ทราบมาจากไหนต่อไหนซี ผู้อยู่ก่อนก็จะหนักด้วย อย่างน้อยผู้อยู่ก่อนก็หนัก ส่วนหัวหน้าไม่ต้องพูดแหละ พอมองดูแพล็บๆ ก็จรรู้ รู้ไปทันทีๆ

ผมก็ไม่ได้ประชุมเสียนาน ตั้งแต่ออกพรรษามาแล้วนี้ประชุมไม่กี่หน หนหนึ่งหรือสองหนคิดดูซิ แต่ก่อนไม่เคยลดไม่เคยละขนาดนี้ แม้แต่การบิณฑบาตผมไม่เคยละนะ พอไปได้แล้วไปทั้งนั้น แต่ปีนี้ทำไมจึงเป็นอย่างนั้นก็ดูเอาซี บางวันไม่ได้ฉันก็ไม่ได้อบิณฑบาตก็มี ผมไม่เคยทำมานะเรื่องเหล่านี้ แม้แต่เป็นใช้หนักๆ อย่างนี้ ไปบิณฑบาตไม่ได้หรือวันนี้ ไปไม่ได้ไม่ต้องฉัน เท่านั้นพอ เอาอย่างนั้นเลย พอไปได้ไปถ้าทำอย่างนั้นมันไม่อ่อนไม่แอ

ปีนี้ธาตุมันเพียบเสียแล้ว เฉพาะโรคหัวใจนี่เอาแน่ไม่ได้เลย บทเวลาจะเป็นก็ปุบปับแบบที่เห็นนี่ เวลามันหายไปเหมือนไม่เคยมีอะไร โรคนี้สังเกตยาก จับไม่ได้นะเจ้าของเองยังสังเกตไม่ได้ อยู่ดีๆ บทเวลาจะเป็นปุบปับเป็นเลย ถึงว่าโรคตายง่าย ถ้าธรรมดาทั่วๆ ไปคงไปนานแล้วแหละ แต่นี่ก็คงจะเป็นเพราะกำลังใจ เราพูดตรงๆ เราไม่เคยหวั่นเคยไหวกับมันเรื่องเหล่านี้ เรื่องธาตุเรื่องชั้นธัมมก็เรียนเสียจนแทบเป็นแทบตาย เพราะเรียนเรื่องธาตุเรื่องชั้นธัมมนี้เป็นชั้นมายังไงก็เป็นเรื่องสัจธรรม ตื่นไปไหน ไม่มีอะไรจะตื่น เป็นก็ไม่ตื่น ตายก็ไม่ตื่น เพราะเป็นเรื่องความจริงเสมอกัน มีอะไรพอจะให้

ข้อวัตรปฏิบัติเป็นส่วนรวมก็เหมือนกันนะ อย่าให้ได้พูด อย่าให้ได้บอก ใครตั้งหน้าตั้งตามาศึกษาอบรมทุกคน หน้าทีการงานเกี่ยวกับส่วนรวมก็ดี เกี่ยวกับเรื่องเฉพาะตัวเอง เช่น ความพากเพียรก็ดี ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ สิ่งภายนอกก็เป็นเครื่องอาศัยอย่างที่ว่า จำเป็นภายนอกกับจำเป็นภายในต่างกันนะ
